

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 56 - listopad 2009

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VARTISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

I letos spřádali šestáci
pavučinky v Zubří...

str. 10

PÁR SLOV ÚVODEM

Věřte tomu nebo ne, ale je to právě **DESET LET**, co jsme na tomhle místě oslovili naše čtenáře poprvé. Nikdo ze současných žáků si na tenhle okamžik nemůže pamatovat, a tak všichni považují Puclíka za něco normálního a samozřejmého, co tady bylo už ve chvíli, kdy na tuhle školu přišli, a co patří k naší škole stejně jako domácí úkoly, svačina o velké přestávce nebo fronta na obědech. Jenže vždycky to tak nebylo, a proto se v tomto čísle věnujeme historii Puclíka trochu podrobněji, aby se nezapomínalo.

S novým školním rokem se každoročně objevují v redakci i nové tváře. Není tomu jinak ani letos, a tak jsme moc rádi, že vám můžeme prozradit, že našimi novými redakčními posilami jsou **Lída Švandová** a **Aneta Dufková** ze 6.C a taky se nám podařilo ukecat **Marka Pejchla** z 8.C. Jestli se jim práce v redakci bude zamlouvat, to se teprve ukáže, ale v každém případě je veselejší, když se nás na schůzce sejde víc a nemusíme se tak bát vlka nic.

A jaké máme na letošní rok plány? Předně chceme to naše kulaté narozeninové výročí pořádně oslavit, a proto chystáme celou řadu akcí, jenž nás budou provázet po celý školní rok a vyvrcholí v jeho úplném závěru. Všechny ty akce jsou samozřejmě určeny pro vás, takže se můžete už teď těšit.

Ale ze všeho nejdřív se můžete těšit na první letošní číslo, které právě držíte v ruce. Tak už žádné zdržování a příjemné počteníčko...

Redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 16. 11. 2009 Ředitelské volno
- 17. 11. 2009 Státní svátek
- 18. 11. 2009 Vystoupení šermířské skupiny **Renegáti** v pořadu **Řím – legionáři, gladiátoři a Césarové**

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Šestého října vyrazili osmáci na exkurzi do Brna. Na tom by celkem nebylo nic až tak zvláštního. Jenže tahle skutečnost nějak unikla paní učitelce Svobodové, která ve zmíněný den poctivě držela dozor na radnici. Po přestávce strávené na chodbě tedy pelášila do kabinetu, kde se od hlavy až k patě ověsila učebními pomůckami, a stejným, nebo možná ještě zběsilejším úprkem zamířila do 8.C, kde měla zrovna angličtinu. Ve snaze nepromarnit z hodiny ani minutu vtrhla do prázdné třídy, kterou málem i v letu pozdravila, pak vytřeštila oči (jak ona to tak bezvadně umí) na pustou místnost a v té chvíli jí to došlo. V hrůze, že má někde suplovat za nepřítomnou třídu, uháněla i se všemi těmi pomůckami, kterými byla ozdobena, do sborovny, aby zjistila, kde má tu hodinu ve skutečnosti strávit. Jenže ouha! Jak pelášila po schodišti dolů a brala to ne po dvou, ale rovnou nejmiň po čtyřech schodech, drobátko se zamotala do šňůry od magnetáku a držkopád na sebe nedal dlouho čekat. Naštěstí se obešel bez vážnější újmy na zdraví a vizáži. Tedy paní učitelko, spěchat se má pomalu! I když taková jízda po břiše ze schodů s magnetákem na hlavě může být taky docela zajímavá...
- Vendula Čejková z 9.B si musela onehdy při tělocviku, který měli ten den na středisku, odskočit. Jenže když za sebou zabouchla dveře od záchodu, zůstala jí klika v ruce a zpátky nasadit nešla. Kdo zná záchody na středisku, ten ví, že pobyt v nich je už po krátké chvíli životu nebezpečný. Vendula ve snaze zachránit holý život nezaváhala, vyšplhala na okýnko a vyskočila ven. Hbitě oběhla budovu a v kldu se vrátila do tělocviku. Vendulo, příště na WC jedineš s padákem!!!

OBSAH

§ Pár slov úvodem	2
§ Co nás čeká	2
§ Puclíkova šuškárna	2
§ Dočkali jsme se...	3
§ Cesta za pohádkou	3
§ 10 let Puclíka	4
§ Pořád se něco děje	6
§ Kolik nás letos je?	7
§ Slavnostní vyřazení	8
§ Anketa	9
§ Pavučinkový výlet již popáté	10
§ Ekologové na lince	11
§ Vyzvídali jsme	12
§ Rostou	13
§ Lesní setkání v Domašově	14
§ Přespolka úplně jinak	15
§ Když se setmí...	16
§ Žákovská knihovna informuje	18
§ Uklidíme svět	20
§ Dudek podruhé	21
§ Jsme Zdravá škola	21
§ Cesta správným směrem	22
§ Táboráček	23
§ Dopis od Gabriela	24
§ Dravci	25
§ Školní zahrada – učebna v přírodě	25
§ Okénko ZŠ Slavkovice	26
§ Fotosoutěž	27
§ Hry, klamy a hamburgery	28
§ Strašidla v lavicích	28

DOČKALI JSME SE...

Kdeže jsou letní dny plné sluníčka, zábavy a zevlování! Místo nich nastaly nudné časy plné učení a stresu. Ale i tak to má něco do sebe ;-)
Zase jsme se po prázdninách dočkali svých spolužáků, svých červeně poškrtných písemek a svých oblíbených učitelů...

Škola přes prázdniny opět zkrásněla novým osvětlením a úpravou tříd v přízemí. Všechno zde vypadá moderněji, než když jsme školu před prázdninami opouštěli. Jen je škoda, že to nové vydrží vždycky jen tak krátkou dobu. Je mezi námi zkrátka dost těch, kteří se líp cítí ve škole, kde je všechno rozlámané, rozkopané, zničené a snaží se, aby to tak brzy vypadalo.

Ale třeba to tentokrát bude jinak...

Jana Knapčoková a Martina Šikulová, 7.C

Cesta za pohádkou

Ve čtvrtek 1. října 2009 odpoledne ožila louka před přístavbou naší školy pohádkou.

Malí školáci, kterých se sešel opravdu hojný počet, cestovali z pohádky do pohádky a plnili úkoly, za které dostali sladkou odměnu.

Na děti čekala Karkulka i s myslivcem a vlkem, Popelka s princem dětem ukázala, jaké je to přebírat hrách, Jeníček s Mařenkou čekali v perníkové chaloupce a mezi stromy připravilo své úkoly všech sedm trpaslíků i se Sněhurkou.

Zlatovláška poztrácela perly a u vodníků se chytaly zlaté rybky. Další nelehký úkol připravil lví král a o kousek dál čekala krásná víla.

Louka byla celé odpoledne plná malých školáčků a všem se v pohádkovém světě určitě líbilo. Díky patří všem, kteří tuto akci připravili, a také žákům 9.A a 4.B, kteří se na chvíli proměnili v pohádkové postavičky pro radost svým mladším kamarádům.

Mgr. Ivana Fousková

Čas neuvěřitelně rychle letí. Člověk se třeba těší na prázdniny, a než se stačí rozkoukat, je po nich a už zase sedí ve školní lavici a zírá nevěřičně na učitele, který po něm chce, aby se snad učil nebo co. Nebo třeba ležíte někde u vody, sluníčko vás šimrá, na modré obloze ani mráček, ptáci zpívají, jako by za to byli placeni, kolem poletují motýli... - a najednou prásk! Máte na sobě teplou bundu, po obloze se místo modrého blankytu povalují jakési šedé hroudy, místo sluníčka je sychravo a mlha, no a kolem vás nepoletují motýli, ale žluté mokré listí. Je podzim a vy máte najednou pocit, že jste si toho léta vůbec neužili, že to není možné, že už je po něm. A je. Čas zkrátka neuvěřitelně letí.

Stejně neuvěřitelná se zdá skutečnost, že náš Puclík, ten náš malej papírový pind'a, ve kterém se odráží život naší školy jako v zrcadle, slaví právě v těchto dnech své desáté narozeniny. Přesně 13. října 1999 spatřilo světlo světa první číslo a tenkrát určitě nikdo nevěřil, že by se časopis dokázal udržet

při životě tolik let. V historii školy měl totiž Puclík spoustu starších bratříčků – časopisů, které s velkým nadšením a elánem vznikaly, ale po vydání jednoho nebo někdy i několika čísel zase tiše a beze slávy zanikaly. Podobně se tenkrát v roce 1999 hledělo i na Puclíka a kdekdo si myslel, že ho

stihne stejný osud jako jeho předchůdce. Naštěstí nestihl. Je tu s námi pořád, je mu deset a v tomto okamžiku čtete jeho padesáté šesté číslo.

Dnes už si možná nikdo nevzpomene, že úplně počáteční výtisk jsme označili jako číslo nula, neměl ještě žádné jméno

a v téhle nule jsme nastínili svoji představu, jak by asi mohl náš školní časopis vypadat, a také vyhlásili anketu, ze které měl vzejít jeho název. Nápady se tenkrát sešly různé – třeba Žhavé výstřely lišky Bystroušky, Na jeteli budík zraje, Stonožčiny ponožky, Školní drbník, Školokec, Žvejklík, Čimbolimbo a spousta dalších. Ale Puclík, který symbolizuje skládačku zážitků a událostí školního života, to tenkrát na celé čáře vyhrál.

V průběhu uplynulých deseti let se v redakční radě vystřídal spousta a spousta redaktorů, kteří s ukončením školní docházky redakci zase opustili. Byli mezi nimi jedinci, které si dnes už stěží vybavujeme, ale také tváře, na které zapomenout nelze, žáci, kteří Puclíkovi opravdu něco dali a kteří mají lví podíl na tom, že dnes slaví své desáté narozeniny. Lidem jako Míše Niesnerové, Marušce Buřvalové, Petře Srnské a mnoha dalším máme dodnes za co děkovat.

Pouze dva členové redakční rady prožili s Puclíkem celých deset let, stáli u jeho zrodu a stojí při jeho tvorbě stále – pan učitel Petr Smékal a Zdeněk Havlík. Dnes už jsou oba trochu obrostlejší redakčním mechem a lišejníkem než před deseti lety, ale stále se snaží, aby Puclík nezahálel, koukal kolem sebe a všechno to zajímavé, co se kde v naší škole šustne, na svých stránkách zveřejnil.

Děkujeme všem, kteří pro Puclíka v minulosti udělali cokoli, co ho drželo při životě. Všem redaktorům, kteří se vystřídalí v redakční radě a bez

jejichž práce by časopis nemohl existovat. Panu řediteli, který od počátku časopisu fandil, dal mu životní prostor a umožnil mu, aby se mohl rozvíjet. Sdružení rodičů, jenž Puclíka celá ta léta finančně podporovalo. Děkujeme i všem ostatním, kteří do redakce kdy doručili byť jen jediný článek, jenž se pak objevil na stránkách Puclíka. Dík patří všem učitelům, kteří byli a stále jsou ochotni poskytovat redaktorům pravidelné rozhovory, ale také žákům, kteří odpovídají na otázky v různých anketách.

Na tomto místě bychom chtěli poděkovat ještě jednomu člověku, který sice nikdy nebyl členem redakční rady, ale celých deset let s Puclíkem věrně spolupracoval a jeho příspěvky se objevují v každém čísle. Pracuje spolehlivě, rychle, samostatně a bezvadně. Náš hluboký a upřímný dík patří vám, paní učitelko Pavlino Poláčková, moc si vaší práce vážíme.

Ale Puclík, to nebylo jen deset let „papírové“ práce. Byly to i akce, které pro vás redakce připravovala buď pravidelně, nebo pouze nárazově. Díky Puclíkovi se může spousta děvčat, jenž už třeba naši školu dávno opustily, pyšnit titulem MISS 1. ZŠ. Zažili jsme mnoho zábavných akcí s diskotékou v kulturním domě, vánoční besídky, karnevaly, turnaje v piškvorkách, výtvarné a literární soutěže, valentýnské akce... Puclík pro vás připravuje každoročně školní vánoční stromeček a doručuje dárky, které pod něj dáváte svým kamarádům. Stál také u zrodu

myšlenky pořádat na konci školního roku zájezd za odměnu pro ty z vás, kteří jste se v průběhu roku o něco významného zasloužili...

Sečteno a podtrženo jsou to stovky a stovky hodin práce a času, které bylo třeba vynaložit, abychom mohli dnes sedět u dortu, na kterém hoří deset svíček. Přáli bychom si, aby tohle všechno zůstalo zachováno, aby dobré nápady nezapadly a nové mohly vznikat. Chtěli bychom, aby Puclík byl i nadále součástí života školy, aby rostl, vyvíjel se, zlepšoval, moudřel, zkrátka aby žil. A žít bude, dokud bude mít své čtenáře a lidi, kteří se o něho budou starat, chránit ho a pečovat o něj. Už nepotřebuje vodit za ručičku, je to přece jen už velké kluk, jen musí vědět, že ho chceme a že není zbytečný. Není zas tak moc škol, které mají své desetileté Puclíky, tak budme rádi, že my ho máme.

A co teď? **Ted' se bude slavit!**

A kulatých deset let, to si zaslouží pořádnou oslavu! A tak jsme se rozhodli, že budeme slavit po celý školní rok. Ať to stojí za to! Můžete se tedy těšit na celou řadu akcí, které budou pořádány při příležitosti našeho výročí. Budou to akce zábavné i soutěžní, pro jednotlivce i pro skupiny, pro určité třídy i pro celou školu. Zkrátka aby byla legrace, abychom se dobře pobavili, zasmáli a aby bylo na co vzpomínat. To výročí si to určitě zaslouží. Víc už ale neprozradíme. Tak se těšte, my se těšíme na vás...

**Za redakční radu
Zdeněk Havlík**

Pořád se něco děje...

jaké novinky přinesly prázdniny a začátek školního roku

- Letošní prázdniny znamenaly pro naši školu stejně jako v loňském roce čilý pracovní ruch. V průběhu července a srpna se uskutečnila první etapa komplexní **rekonstrukce elektroinstalace**, která se týkala přízemí školní budovy. Veškeré elektrické rozvody byly nahrazeny novým vedením, rekonstruovala se také počítačová a telefonní síť, školní rozhlas a osvětlení – vše v hodnotě přes dva miliony korun. Na konci letošního školního roku bude rekonstrukce pokračovat druhou etapou, která zasáhne první poschodí.
- Současně s probíhajícími pracemi na elektrických rozvodech došlo i k úpravám některých dalších prostor. Ze dvou menších místností vznikla jedna větší a v ní **nová cvičná kuchyňka**. Její vybavení je zatím jenom skromné a provizorní, ale věříme, že se nám v dohledné době podaří místnost zařídit tak, aby odpovídala současným požadavkům na moderní kuchyni.

Ted' to ještě jako kuchyňka moc nevypadá...

- Nové prostory dostaly i paní uklízečky, rovněž byla zvětšena kancelář výchovné poradkyně. Sklad učebnic se přestěhoval do zadního traktu školy vedle žákovské knihovny a na jeho místě vznikl tolik potřebný kabinet pro učitele jazyků.
- Změny nastaly také v pedagogickém sboru. Již před koncem minulého školního roku odešla na mateřskou dovolenou paní učitelka **Jana Klementová** a se začátkem letních prázdnin odešla do důchodu paní učitelka **Jaroslava Kozárová**.
- Od začátku října máme také novou paní sekretářku. Místo paní Olgy Švaříčkové, která rozvázala pracovní poměr, nyní tuto práci vykonává paní **Libuše Bukáčková**.

třída	třídní učitel	chlapci	dívky	celkem	umístění třídy
1.A	Jaroslava Truksová	7	15	22	přístavba – Tyršova ulice
1.B	Šárka Zdražilová	9	12	21	přístavba – Tyršova ulice
2.A	Eva Mošnerová	9	10	19	přístavba – Tyršova ulice
2.B	Viera Buchtová	5	13	18	přístavba – Tyršova ulice
3.A	Marcela Žďánská	9	7	16	přístavba – Tyršova ulice
3.B	Ivana Fousková	12	7	19	přístavba – Tyršova ulice
4.A	Miroslava Kotovicová	15	16	31	hlavní budova
4.B	Markéta Niesnerová	16	14	30	hlavní budova
5.A	Vlasta Fryšavská	16	10	26	hlavní budova16
5.B	Pavčina Poláčková	16	13	29	hlavní budova
6.A	Ivona Kovačičová	15	10	25	hlavní budova
6.B	Jaroslava Hnízdilová	12	15	27	hlavní budova
6.C	Miroslav Sláma	17	9	26	hlavní budova
7.A	Renata Slámová	13	7	20	hlavní budova
7.B	Miroslav Jurek	11	11	22	hlavní budova
7.C	Jitka Matoušková	15	9	24	hlavní budova
8.A	Erika Oravcová	12	11	23	hlavní budova
8.B	Jaroslava Gregorová	11	10	21	hlavní budova
8.C	Martina Janíčková	9	14	23	hlavní budova
9.A	Marcela Slámová	11	15	26	hlavní budova
9.B	Eva Ficová	7	18	25	hlavní budova
9.C	Petr Smékal	10	14	24	hlavní budova
1. stupeň		114	117	231	10 tříd
2. stupeň		143	143	286	12 tříd
CELKEM		257 chlapců	260 dívek	517 žáků	22 tříd

Počet učitelů: **32**

Počet vychovatelů školní družiny: **3**

Ostatní zaměstnanci: **8**

SLAVNOSTNÍ VYŘÁZENÍ

Mgr. Marcela Zelenková

závěrečné rozloučení se žáky devátých tříd

Prázdniny utekly jako voda, dva měsíce už zase sedíme ve školních lavicích, ale jak se daří našim bývalým žákům? První vlaštovky už se k nám vracejí a vypadá to, že se jim daří, i když i trochu stýská.

Pojďme si tedy zavzpomínat na středu 24. června 2009, kdy jsem se slavnostně rozloučili s našimi absolventy. Již druhým rokem jsme jim poslední vysvědčení rozdali zahalené ve slavnostním hávu. U jejich prvního „malého absolutoria“ s nimi byli nejen pedagogové naší školy, zástupci sdružení rodičů a starostka Nového Města na Moravě, ale i rodiče, kamarádi, zkrátka všichni, koho si naši devátáci pozvali.

Při závěrečném vyřazení dostali slovo jak třídní učitelé, tak i žáci jednotlivých tříd. Slavnostně oblečení, v záři reflektorů a naposledy spolu pak převzaly jednotlivé třídy nejen svoje mnohdy vytoužené vysvědčení, ale i stužky a pamětní listy. V programu si společně zavzpomínaly na uplynulých devět let. Některé události už byly téměř zapomenuty, jiné vyloudily úsměvy na tvářích.

Žáci dostali příležitost představit i svoje dovednosti a koníčky. Objevili se mezi nimi zdatní sportovci, šikovný žonglér i veselí tanečníci. Slova na závěr se ujal ředitel školy Mgr. Otto Ondráček a paní starostka Zdeňka Marková.

A je to tady – odcházíme a najednou se nám nechce. Mnohé oči nesou známky slziček dojetí, jiní s chutí vyrazili ven do zasloužených prázdnin. Snad si je užili podle svých představ!

Všichni příchozí se podíleli na slavnostní atmosféře, a proto věříme, že si na tuto událost i po letech rádi zavzpomínáme.

Anketa

tentokrát čtvrtácká...

Naše reportérky se tentokrát vydaly mezi čtvrtáky. Zajímalo nás, co se pro ně změnilo tím, že opustili budovu přístavby a od letošního září se jejich sídlem stala hlavní budova. Kdo na přístavbu někdy chodil, ten ví, že i když patří k naší škole, je to přece jenom hodně odlišné prostředí. Jsou tam pouze tři ročníky těch nejmladších dětí, celkem šest tříd, budova je umístěná v klidném a tichém prostředí – zkrátka přístavba si žije svým poklidným životem...

1. otázka: Co se pro tebe změnilo odchodem z přístavby ?

2. otázka: Je to lepší? V čem?

3. otázka: Co se ti tu líbí a co nelíbí?

4. otázka: Jací jsou tu učitelé oproti přístavbě?

5. otázka: Jak se ti líbí vybavení hlavní budovy?

Tereza Klimentová, 4.B

1. Je tu víc rušno.
2. Máme blíž obědy.
3. Líbí se mi, že tu jsou dozory, a nelíbí se mi, že tu lítají děcka.
4. Jsou přísnější.
5. Hodně. Jsou tu větší třídy.

Hana Petrová, 4.B

1. Nevím, asi nic.
2. Není to lepší, tak stejně.
3. Máme blíž obědy.
4. Asi jsou přísnější.

5. Jo, počítače. Pavel Žák, 4.A

1. 1. Nic.
2. Je to tu větší.

3. Nelíbí se mi dozory a líbí se mi, že na tělocvik máme pana učitele Jurka.

4. Jsou tu lepší kantoři.

5. Máme velký dveře do třídy, jsou tu počítače.

Pavel Kubík, 4.A

1. Líbí se mi tu.
2. Máme blízko na obědy
3. Nelíbí se mi, že mi říkají Kubíku, a líbí se mi tu paní učitelky
4. Jsou prostě lepší.
5. Líbí se mi počítače.

Vendula Blažková, 4.A

1. Nic
2. Máme šatní skříňky.
3. Nelíbí se mi, že nás větší děcka otravují.

4. Lepší.

5. Hezký.

Jakub Havlíček, 4.B

1. Nic
2. Máme dál záchody, víc místa na chodbách.
3. Nic.
4. Lepší, ale přísnější.
5. Líbí se mi počítačovky.

Nikola Slámová, 4.A

1. Máme blíž obědy.
2. Nemusím tolik chodit.
3. Líbí se ti tady nová kámošky a nelíbí se mi malá tabule.
4. Jsou přísnější.
5. Počítače jsou fajn.

Anketu připravily Dominika Kaštánková a Nikola Švárová, 8.C

PAVUČINKOVÝ VÝLET

Mgr. Hana Knapčoková

JIŽ POPÁTÉ

Školní rok začal šestákům tradičně „pavučinkově“. Již pátým rokem vždy v září vyrazí žáci 6. tříd na Pavučinkový výlet. A proč právě pavučinkový? Tak jako pavoučci spřádají tenké, ale pevné pavučinky, tak také spolužáci mezi sebou navazují jemná vlákna přátelství. Věříme, že budou také tak pevná, nic je nepokazí a všichni se budou v nové třídě mezi svými kamarády cítit dobře.

Počasí nám tentokrát přálo, dokonce i sluníčka jsme si užili. Na všechny čekaly hry, soutěže a sportovní turnaje. To vše pomáhalo k poznání se navzájem. Víte, kdo to má nejbližší do školy? Jaké zajímavé sny se zdají ostatním? Kdo hraje na hudební nástroj? To vše a plno dalšího už teď o sobě šestáci vědí.

K Zubří samozřejmě patří šlapadla a lodičky, na které se vždy všichni těší. Někteří dokonce vyzkoušeli i plavbu na kánoích pod zkušeným dohledem pana učitele, ale nebojte, nikdo se nevykoupal.

Večer jsme si zazpívali u táboráku a měli jsme jedinečnou možnost zhlédnout akční thriller pohádky v podání skvě-

lých herců z 6.A, B a C. Za odměnu, že se jim vystoupení tak skvěle povedlo, je čekalo překvapení - noční stezka odvahy. Snad každý se alespoň trošičku bál, někteří i trošku více. Aby také ne, když je kromě nočních tajemných zvuků a šplouchání ryb strašili i „milí“ spolužáci. To bylo jekotu! Ale všichni v těžké zkoušce obstáli – nikdo nezabloudil, nikoho jsme nemuseli hledat v noci v lese a všichni došli zdárně do cíle.

A protože zvládli nejen stezku, ale i všechny ostatní činnosti, dočkali se naši šestáci druhého dne sladké odměny a krásného pamětního listu. Ten jim bude tento výlet stále připomínat a s ním také to, že ve třídě není nikdo sám, ale má kolem sebe spoustu kamarádů, s kterými je spojen tenkým vláknem pavučinky.

PAVUČINKOVÝ VÝLET V ZUBŘÍ

14. září 2009 jsme se my ze 6.C a z 6.A sešli ve škole v průjezdu. Pro naše batohy přijel pan správce ze Zubří. Batohy se vezly a žáci a učitelé museli jít pěšky. Nebyli jsme z toho zrovna nadšení, ale zvládli jsme to a asi po hodině a půl jsme došli do Zubří.

Byly to bezvadné dva dny, protože jsme se nemuseli učit, ale jen hrát různé hry a povídat si, abychom se lépe poznali. V pondělí odpoledne jsme šli na šlapadla, bylo to super! Dělali jsme i jiné věci - např. hráli brandball a různé sportovní hry.

V pondělí před večerí jsme se rozdělili do skupinek a vylosovali si pohádku. Večer kolem 19. hodiny jsme se sešli u ohniště a ty pohádky hráli. Vždy, když jedno divadlo skončilo, zazpívali jsme si nějaké písničky.

Po táboráku jsme šli na stezku odvahy. Kdo nechtěl jít sám, mohl jít ve dvojici. Kdo nechtěl jít ani ve dvojici, tak šel s panem učitelem. O půl desáté jsme měli večerku.

V úterý dopoledne jsme měli sportovní turnaje. Ve fotbale sice vyhráli kluci z 6.A, ale holky ze 6.C zvítězily zase v přehazované. Pak jsme šli do jídelny a vytvářeli postavy, které teď máme pověšené ve třídě. Po obědě jsme se sbalili, batohy dali do auta a šli zpět do školy.

Úkolem na Zubří bylo poznat své spolužáky a myslím, že jsme to splnili. Chtěli bychom tam zůstat déle než dva dny, byl to bezvadný zážitek.

Vendula Kocandová, 6.C

EKOLOGOVÉ NA LINGE

Barbora Křížová, 8.A

Třídící linka plastového odpadu funguje ve Žďáře nad Sázavou od roku 1995 a její provozovatelem je žďárská firma ODAS. Plastový odpad sem svázejí přilehlé obce včetně Nového Města na Moravě, celkově zhruba dvě třetiny kraje Vysočina. Měsíční produkce plastového odpadu této oblasti činí téměř 250 tun! Třídící linka funguje na třísměnný provoz a samotná linka má celkem 30 zaměstnanců.

Na otázku, co všechno již zaměstnanci linky v plastovém odpadu objevili, jsme dostali úsměvnou odpověď – nachází zde například jídlo, šperky nebo třeba i peníze. Bohužel kromě již zmíněných údajů jsme se dozvěděli i šokující skutečnosti, že v plastových kontejnerech končí např. mrtvá kořata, štěňata a dokonce i vyvržená srna.

Je smutné, že je mezi námi tolik nezodpovědných a bezcitných lidí, kteří se k třídění odpadu staví tímto svérázným způsobem. Na druhou stranu patří velký dík těm, kteří poctivě odpad třídí, a obdiv těm, kteří ho jsou ochotni dále ještě dotřídít.

Mgr. Martina Janíčková

23. října 2009 navštívili žáci ekologicko přírodopisných praktik třídící linku plastového odpadu ve Žďáře nad Sázavou. Hned na začátku jsme se dozvěděli, že vozy, které dováží plastový odpad, musí nejprve na váhu a teprve potom náklad vyklopí do velké haly.

Plastový odpad dále putuje na běžícím pásu do místnosti, kde 10 zaměstnanců firmy ODAS odpad třídí na PET láhve, objemné plasty a tetrapacky. Také se zde dotřídí odpad, který sem nepatří - kov, papír, sklo apod.

Vytříděné plasty putují do lisovacích strojů, které z nich tvoří objemné balíky. PET láhve se drtí na malé kousíčky a tato drť se vyváží do Číny. Tam se používá na výrobu bund, bot a dalšího oblečení.

Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí. Například to, že Číňané musí přebírat ty rozdrčené kousky PET lahví podle barev. Nebo že televizor můžeme zrecyklovat až z 98 procent a že se recyklují kalkulačky, faxy, záznamníky a jiná elektronika a další spotřebiče.

Je to zajímavá práce, ale jako svoje povolání bych si ji nevybrala.

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT U PANA UČITELE

JSME

**PAVLA
HNÍZDILA**

Proč jste se chtěl stát učitelem zeměpisu??

Asi rodinná závislost – táta byl ředitelem školy na vesnici, sestra je učitelkou, dvě tety a strejda také...

Kdybyste nebyl učitelem, čím byste chtěl být?

Jsem učitelem a je to. Tajné přání bylo, ale už je na realizaci pozdě.

Jak dlouho učíte na naší škole?

Příští rok to bude již třicet let.

Jaký největší zážitek jste měl se žáky?

Za ta léta by jich bylo, těžko je možné vybrat největší.

Kde jste byl nejdál za českými hranicemi?

V Bulharsku u tureckých hranic.

Máte sen, kam byste se chtěl podívat?

Těch míst by bylo, kdyby na to bylo.

Které místo v naší republice se vám zdá nejkrásnější?

Nejkrásnější místo je domov. Jinak celá naše republika (až na malé výjimky) je krásná. Nechápu ty, kteří se chlubí exotickou dovolenou, ale co je za humny, to neví.

Který měsíc v roce je vám nejmilejší?

Každý měsíc má něco do sebe. Mám rád období od zimního do letního slunovratu, kdy slunce

nabírá na síle a dny se prodlužují. Pak samozřejmě prázdniny. Co moc nemusím, je listopad – je brzy tma, plískanice, sychravo...

Jak jste spokojen s časopisem Puclík?

Prohlédl jsem internetové stránky mnoha škol s jejich časopisy, ale Puclík je jednička.

Co byste na něm případně změnil?

Co je výborné, není třeba měnit.

Rozhovor připravila

Dominika Edlmanová a Věra Králová, 8.A

ROSTOU

**druháci se starají
o sazeničky stromků**

Mgr. Pavlína Poláčková

Možná si mnozí z vás vzpomenou, že se v loňském školním roce naše škola zapojila do projektu „Les ve škole, škola v lese“, a nutno podotknout, že dopadl velice dobře. V celostátním měřítku jsme uspěli, za což patří dík všem pedagogům i žákům, kteří se do něj zapojili.

Kromě radosti z úspěchu projektu jako celku bych se s vámi ráda podělila ještě o jednu radost, kterou mají „na svědomí“ naši letošní druháci. Ti totiž v loňském školním roce seli semínka jehličnatých stromů. Donesli si květináčky, každý dostal své vlastní semínko, kterému dal jméno a přezdívku, vše následně zaznamenal do průvodního listu. Ten s ním půjde po celou dobu života rostlinky, a pokud se zadaří, tak ze semínka vyroste sazenice, kterou ve vhodném období zasadí do lesa.

A ejhle, ono se zadařilo! Děti si totiž květináčky na prázdniny odnášely domů, aby se o své budoucí stromečky stara-

ly. Během září se jich celá řada objevila zpátky ve škole – projekt tedy úspěšně pokračuje. Držme proto společně palce všem úspěšným zahradníkům, aby ve své pěstitelské práci nepolevovali, o své sazeničky se dobře starali a časem je

opravdu mohli zasadit do lesa. Na konci školního roku se za nimi opět vypravíme, abychom se nejen přesvědčili o tom, jak se jim zahradničení daří, ale abychom je podpořili (alespoň slovně) v jejich úsilí.

LESNÍ SETKÁNÍ

V DOMAŠOVĚ

Mgr. Pavlína Poláčková

Jak již bylo řečeno výše, zapojila se naše škola do projektu **Les ve škole, škola v lese**, jenž je jedním z programů občanského sdružení TEREZA, se kterým naše škola pod úspěšným vedením paní učitelky Janíčkové spolupracuje již několik let.

Na konci každého školního roku toto ekologické sdružení Tereza hodnotí práci zapojených škol. A že jich není málo – v současné době je to více než 500 škol z celé České republiky. Už i proto je třeba velice ocenit a radovat se z toho, že loňský školní rok byl korunován úspěchem.

V kategorii pokročilí (to jsou ti, programu se věnují déle než tři roky) jsme byli oceněni jako nejlepší spolu se ZŠ Rosice. Odměnou bylo třídní setkání vítězných škol, které proběhlo v druhé polovině června v Domašově nad Bystřicí. O zážitky z něj se s vámi podělí Lída a Lenka, dvě děvčata z pětičlenného týmu zúčastněných.

Den první – středa 17. června 2009

Po dlouhé cestě vlakem a následně pěší túře jsme dorazili na místo. Milá paní nám ukázala náš pokoj, kde jsme se ubytovali. Když přijely všechny vítězné školy, došlo na seznamování. Hráli jsme různé hry a potom následovala večeře, po které jsme šli všichni spát.

Den druhý – čtvrtek 18. června 2009

Po snídani jsme šli na celodenní výlet do blízkého lesa a poznávali jsme i okolí. Večer měla každá škola svoji prezentaci – musela tedy předvést ostatním, jakým způsobem se zapojila

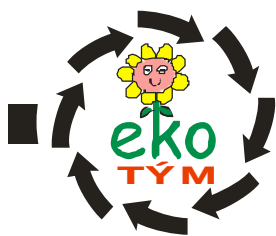
do projektu Les ve škole, škola v lese. Z mnoha aktivit, které na škole děláme, jsme vybrali projekt Čištění studánek. Po večeři šli všichni spát (spali jako neviňátka) až na nás – my jsme byly pořád hyperaktivní...

Den třetí – pátek 19. června 2009

Po snídani probíhala soutěž mezi školami. Měli jsme složit písničku a také zahrát divadlo. To se nám však nepovedlo – ne že bychom to nezvládli, ale protože jsme spěchali na vlak. Slíbili jsme však, že divadlo zahrajeme ve škole a pošleme fotky. Svůj slib jsme splnili a divadlo ve škole zahráli. Děsně jsme se u toho nasmáli a paní učitelka Janíčková poslala fotky.

Lída Mašová a Lenka Hanychová, 8.A

PŘESPOLKA

ÚPLNĚ JINAK

Ahoj děcka,

možná vás někdy napadlo, že byste si o přestávce rády zahrály třeba „člobrdo“. Nebo karty, pexeso či jinou stolní hru. A taky kde, že jo?

Po domluvě s panem ředitelem jsme pro vás sestavily návrh, jak vylepšit k tomuto účelu „přespolku“. Na vás teď je, abyste si návrh prostudovaly, a pokud máte připomínky nebo nápady, sem s nimi.

*Holky z ekotýmu
Terka, Petra, Bára a Katka*

1. ATELIÉR

- stoly na malování
- na stěně magnetická tabule
(na ní obrázky, co žáci namalují)
- u tabule stůl na papíry, tužky, pastelky,...

2. DRBÁRNA

- stoly s časopisy
- na zdi velký grafit

3. CASINO

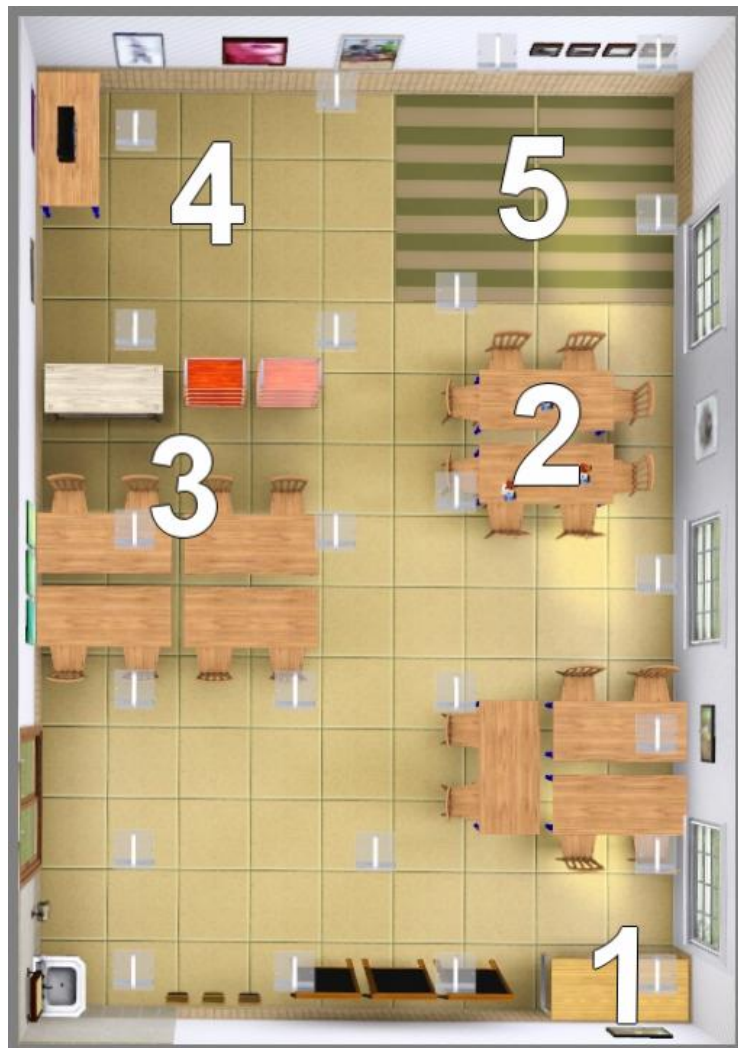
- stoly na různé hry
- za nimi velká skříň na hry

4. DANCE-TWISTER

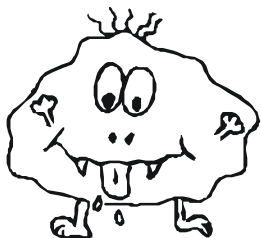
- rádio
- twister

5. NA KOBEREČEK

- zde se může ležet, číst, povídat, hrát hry,...

POZNÁMKA: celé stěny jsou polepeny teenagerovskými obrázky (plakáty)

KDYŽ SE SETMÍ...

Mgr. Petr Smékal

4. ČÁST

Vítám všechny příznivce strašidel, záhad a tajemna. O prázdninách jsme nezaháleli a prohledávali školu od půdy až ke sklepením. Dokonce se nám podařilo proniknout do labyrintu podzemních chodeb, které vedou neznámo kam. Objevili jsme obrovské množství strašidel. Dokonce se nám podařilo spatřit a popsat dva tvory, které dosud nikdo neviděl. Jedná se shodou okolností o nejmenší a největší zástupce svého druhu. Prvním je největší druh mnohonožky, který jsme ulovili ve slepě. Druhým tvorem je nejmenší druh draka.

Mnohonožka jedovatá obrovská (Demonicus arsenicusus giganteus)

Délka: 1,5–2 m

Váha: 8–15 kg

Výskyt: sklepení a vlhké chodby

Tento druh strašidla se vyznačuje nápadnou podobností s dnešními stonožkami a mnohonožkami, které znáte z lesů či luk. Od těchto zvířat se liší nejen svojí délkou a způsobem života, ale především tím, že patří mezi strašidla.

Charakteristickým rysem jsou dva dlouhé jedové zuby, které mnohonožce ční z tlamy. Jsou naplněny jedem, který svým složením připomíná arzén. Používá je při lovení kořisti.

Loví především v noci a večer. Její potravu tvoří především krysy, zatoulané kočky a psi. V žaludcích ulovených mnohonožek se našly i zbytky po

lidském mase. Jedná se tedy o tvory nebezpečné, pravděpodobně i lidožravé.

Umí měnit barvu kůže asi jako chameleon či chobotnice. Má velký mozek a je tedy vysoce inteligentní. Proč ji ale vlastně řadíme ke strašidlům? Umí procházet zdí a to až do tloušťky téměř jednoho metru.

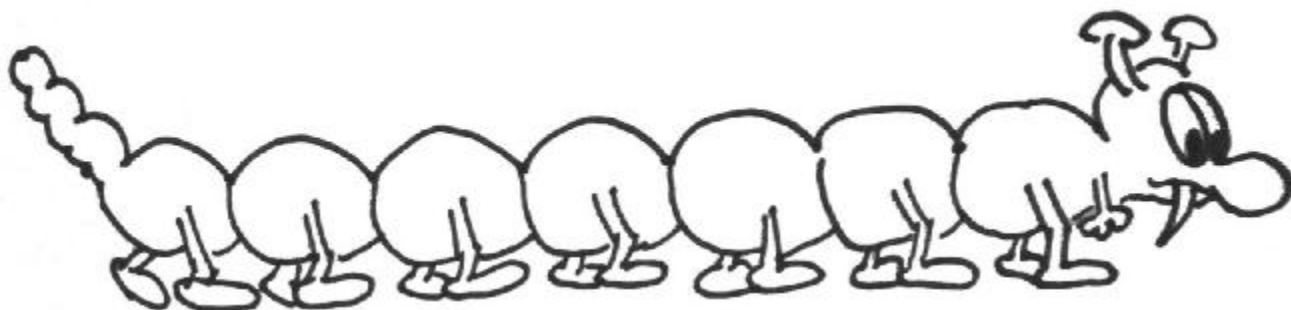
Mezi další její schopnosti patří i umění stát se neviditelnou. Dokáže se zneviditelnit až na dobu 5 minut. Proto je velice těžké ji objevit a odchytit.

Mnohonožky rodu *Demonicus* známe především ze starých hradů ve Skotsku, Anglii a na

Novém Zélandu. U nás se vyskytují spíše výjimečně, a tak její objev je světovou senzací.

Náš poddruh je nejdelší a nejnebezpečnější. Největší dosud známá mnohonožka měřila necelý metr. Dokonce jsme byli jako její objevitelé pozváni na mezinárodní konferenci o strašidlech a tajemných tvorech.

Tato konference se koná 31. října v Rumunsku v Transylvánii. O jejím průběhu vás budeme pochopitelně informovat.

Dráček elektrický nejmenší (Draconicus electricus minimus)

Délka: 2–2,5 m

Délka ocasu: až 2 m

Váha: 10–25 kg

Výskyt: půda školy

Nález tohoto poddruhu draka elektrického se přirovnává k objevu lochneské příšery. Doslova to otřáslо vědeckým světem. Při rekonstrukci elektrické sítě v přízemí naší školy došlo k objevu, který změnil od základů pohled na draky.

Všechny druhy draků se totiž až do této chvíle vyznačovaly obrovskými rozměry, velkou hmotností a pancířem z drahokamů. Náš objev ale tento pohled na svět draků doslova přes noc změnil. Dráček elektrický nejmenší je nejen nejmenším druhem draka. Všechny ostatní druhy draků totiž měří od 20 do 180 metrů! Postrádá také typický pancíř z drahokamů. Jeho kůže je sice silná, ale pancíř nemá.

Proč se mu říká elektrický? Jméno je odvozeno od jeho záliby v překusování drátů elektrického vedení. Miluje vůni elektřiny a rád tyto dráty žvýká. Vůbec mu nevadí i velmi vysoké napětí. Jsou zaznamenány i případy, kdy překousal dráty s napětím 10 000 voltů.

Na naší škole způsobil před několika lety velké problémy, když několikrát za sebou překousal optické vlákno pro připojení k internetu. Dlouho byla podezírána kuna, která si rovněž libuje v kousání drátů. Ale tvar zubů nám už tehdy napovídal, že se jedná spíše o plaza než kunu.

Teprve letošní přestavba elektrických rozvodů a přítomnost kamer nám umožnila objevit tento nejmenší druh draka. Velké množství drátů

vysokého napětí na něj působilo jako čokoláda na malé dítě. A tak se nám jej podařilo vystopovat a jeden exemplář i odchytit.

Drak se ale dráty neživí. Jeho potravu tvoří savci až do velikosti srny. Vylétá totiž každou noc do nedalekých lesů a tam loví. Přes den spí na půdě naší školy zavěšen na trámech podobně jako netopýr. Člověku není přímo nebezpečný. Do jeho jídelníčku člověk zřejmě nepatří. Ačkoliv nějaký neopatrný turista, který se zapomene pozdě v noci v lese, kdo ví... Elektrické dráty vnímá jako pochoutku. Třeba jako dítě zmrzlinu.

Drak má dvě hlavy s velice dlouhými a ostrými zuby. Na nohou i na rukou má dlouhé drápy, které slouží k páráni kořisti. Má dlouhá blanitá křídla, která svým tvarem připomínají křídla dávných pterodaktylů. Létá rychle asi jako vlaštovka a při lovu používá ultrazvukový radar jako dnešní netopýři.

Rok co rok probíhají o letních prázdninách na všech školách v celé republice různé úpravy, na tom není nic divného. Za běžného provozu se velké opravy prostě dělat jaksi nedají. Poslední dva roky však byly u nás ve škole zvláště „vydařené“ a nevyhnuly se ani knihovně, která již podruhé přechodně na prázdniny měnila své působíště – i když nutno podotknout, že letos to bylo přece jenom o něco lepší, než v roce předešlém.

V hektickém období měsíce června se knížky stěhovaly z polic do krabic a poté putovaly do druhého patra, kde našly útočiště v místnosti, kterou všichni známe pod názvem kreslárna, aby zde v klidu přecházely veškeré stavební běsnění. Počátkem září se přemístily zpět a v současné době jsou už téměř čtyři tisícovky knížek na svém místě a čekají jenom na vás – žáky naší školy.

Výpůjční doba knihovny bude letos každou středu od 12.15 do 14.30 hodin. Po dohodě je možné knížky půjčit kdykoliv.

Když jsem tak knížku po knížce vyndávala z krabic a ukládala na místo, přemýšlela jsem o tom, čím vás překvapím letos. Mám pokračovat v rubrice „Věděli jste...“, která vás provázela posledními dvěma čísly loňského školního roku, nebo to chce něco nového?

Ve chvíli, kdy jsem v ruce držela knihu s názvem **12 pokladů Čech a Moravy** od paní Mileny Blažkové, mě to napadlo – je čas na změnu. Usta-

la jsem v přerovnávání, usadila se na židli, prohlížela fotografie jednotlivých míst, oči sklouzly na řádky popisující tu či onu zajímavost. Ano, to je ono! Letos budeme imaginárně putovat a poznávat – půjdeme po stopách památek UNESCO na území České republiky.

V každém čísle školního časopisu se seznámíme s některými z nich, v předposledním si zasoutěžíte, v posledním pak soutěž vyhodnotíme a vítěze odměníme.

Památek je poměrně hodně, čísel školního časopisu málo – nebudeme tedy ztrácet čas – vyrazíme. Abychom vše stihli čekají nás pokaždé tři zastavení. Než však navštívíme první skvost, je třeba si ve stručnosti vysvětlit, co je **UNESCO**, jak a proč vzniklo.

Nejčastěji se všichni setkáváme s anglickou zkratkou názvu United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, což znamená Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu. Historie této organizace sahá až do roku 1945, kdy

byla založena. Hlavní sídlo je v Paříži.

Činností, které pod ní spadají, je celá řada. Pro naše účely postačí, když si budeme pamatovat, že mezi jiným je jejím cílem ochraňovat a zachraňovat nejvýznamnější stavební památky, které se od roku 1972 vedou na zvláštním Seznamu světového dědictví. Všechny jsou pak označeny tímto symbolem:

Československo patřilo k zakládajícím členům, po jeho rozpadu se samostatná Česká republika stala jeho členem 22. února 1993.

Abyste si udělali alespoň malou představu, předkládám dvě mapy České republiky – jedna ukazuje jednotlivé kraje, druhá potom kde se památky nacházejí. Dobře si je prohlédněte v závěru školního roku je budete potřebovat.

ZASTAVENÍ PRVNÍ

Středočeský kraj – Praha – historické centrum

Začínáme v našem hlavním městě. **Historické centrum** Prahy patří na seznam od roku 1992. Co vše se pod tímto dvouslovným názvem skrývá? Sedm perliček, které dohromady tvoří nepřehlédnutelný šperk, velkolepý celek architektonického, uměleckého i duchovního bohatství, které vznikalo v rozmezí 11.–18. století.

1. Pražský hrad
2. Hradčany
3. Malá Strana
4. Staré Město
5. Josefov
6. Nové Město
7. Vyšehrad

Každý, kdo alespoň jednou tato místa navštívil, mi dá jistojistě zapravdu. Je to prostě nádhera.

ZASTAVENÍ DRUHÉ

Středočeský kraj – Kutná Hora – historické jádro města, chrám svaté Barbory a kostel Nanebevzetí Panny Marie

Toto město ve středních Čechách nad říčkou Vrchlicí se stalo na konci 13. století druhým nejvýznamnějším městem českého království. Mohlo za to především bohatství, které město získalo těžbou rud stříbra. I když od 16. století těžba slábla a město začalo upadat, dodnes jsou domy a kostely ve středu města důkazem o dřívější slávě. Centrum bývalého hornického města se pyšní unikátním historickým souborem staveb v čele s pozdně gotickým chrámem sv. Barbory (na obrázku).

Mezi evropské unikáty také patří katedrála Nanebevzetí Panny Marie v Sedlci přestavěná v duchu tzv. barokní gotiky na začátku 18. století. Na seznamu jsou tyto památky od roku 1996.

ZASTAVENÍ TŘETÍ

Pardubický kraj – Litomyšl – zámek a zámecký areál

Píše se rok 1999 a Česká republika se může pyšnit dalším zápisem. Tím šťastným se pro tentokrát stává jeden z turistických magnetů východních Čech - zámek v Litomyšli.

Zdi a komíny zámku jsou pokryty „psaníčky“ neboli tzv. sgraffiti a každé takové psaníčko je originálem se svým jedinečným motivem.

Naše první putování je u konce. Příště se vypravíme do úžasných jižních Čech a na severní Moravu.

UKLÍZÍME

Katka Vrabcová, 8.A

SVĚT

V pátek 18. září 2009 se v hodině ekologických praktik naše skupina rozhodla, že udělá něco užitečného pro přírodu.

S paní učitelkou Janíčkovou jsme šli vyčistit park Koruna od odpadků. Počasí nám přálo, a tak jsme byli rádi, že jsme si vybrali právě tento den, protože hned sobota 19. září 2009 byla vyhlášena jako den s názvem „Uklid'me si svět“.

V Koruně jsme našli spoustu věcí, které tam lidé „zapomněli“. Jen tak namátkou: použité ponožky, několik párů bot, zapalovače, velkou spoustu nedopalků cigaret, rozbité sklo, kus pletiva atd.

Co nás ale udivilo, byl podvozek dětského kočárku. Že by zapomnětlivá maminka? Na druhou stranu jsme ale viděli spoustu přírodních zajímavostí – například žabí vajíčka. Na pomoc při úklidu nám přišla i divoká kachna.

Úklid Koruny nám trval necelou hodinu, ale pocit z dobře vykonané práce v nás vydržel celý den.

NEVŠEDNÍ ZÁŽITEK aneb DUDEK

PODRUHÉ

Mgr. Pavlína Poláčková

Čekali byste nějaké fádní povídání o knížkách a tvorbě ilustrací? Tak to ani náhodou. Čtyřicet pět minut smíchu a legrace. Tak to byl pan Adolf Dudek - ilustrátor dětských knížek, který na naši školu opět po roce zavítal.

Jeho výtvarnické konto je opravdu bohaté – najdeme na něm nesčetné množství titulů, omalovánek, obalů na CD i pohlednic. Jenom knížek prodal na tři miliony, což mu vyneslo titul „Nejprodávější ilustrátor dětských knih“. Našli bychom je samozřejmě i v naší žákovské knihovně.

Narodil se v nedaleké Poličce. V současné době žije a pracuje v Beskydech – konkrétně ve Frenštátě pod Radhoštěm. Malíř zábavnou formou vysvětloval a předváděl dětem principy malování.

Pomocí čtyř základních geometrických obrazců - kolečka, čtverce, trojúhelníku i obdélníku – je učil vytvářet jednoduché obrázky. Od prvňáčků po pátáky byli všichni aktivně vtahováni do děje, takže se rozhodně nenudili a čas, který byl na tuto show vymezený, utekl jako voda.

Nabídka interaktivního programu pana Dudka není jen a pouze pro mateřské školy a žáčky 1. stupně základních škol, ale své osobité kouzlo věnuje i dětem 6.–9. ročníku. Je tedy docela klidně možné, že další setkání na naší škole proběhne i v příštím školním roce právě s žáky 2. stupně. Už teď se mají na co těšit.

JSME ZDRAVÁ ŠKOLA

Mgr. Martina Janíčková

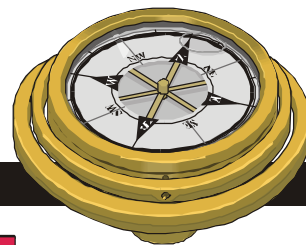
Na sklonku loňského školního roku se naše škola zapsala do sítě Zdravých škol. Zapojení se do programu ŠPZ (školy podporující zdraví) předcházelo předložení vlastního projektu „Zdraví je naše bohatství“, který naše škola úspěšně obhájila 10. června 2009 v Praze.

Zdravá škola se opírá o tři základní pilíře. Těmito pilíři jsou **pohoda prostředí, zdravé učení a otevřené partnerství**. Výchově ke zdraví a zdravému životnímu stylu naše škola věnuje značnou pozornost. Realizujeme mnoho akcí zaměřených na tuto tematiku a účastníme se soutěží, v nichž žáci ověřují své znalosti a dovednosti. V minulých letech jsme dosáhli značných úspěchů v soutěžích Mladý zdravotník, Mladý zahrádkář, Svět okolo nás, Paragraf 11/55 apod.

Nové Město na Moravě se stalo Zdravým městem v roce 2001, naše škola koresponduje s myšlenkou zdravého města a stává se Zdravou školou o osm let později.

CESTA

SPRÁVNÝM SMĚREM

Mgr. Pavlína Poláčková

I tak by se dalo nazvat putování pátáků do Brna, kteří v planetáriu 13. října 2009 následovali Kryštofa Kolumba na jeho cestě Atlantským oceánem až do blízkosti amerického kontinentu. Naučili se určovat světové strany a zjistili, k čemu jsou dobré zeměpisné souřadnice, zavítali do jižních zeměpisných šířek a prozkoumali exotická souhvězdí jižní oblohy. Seznámili se nejen se severní hvězdnou oblohou, ale přesvědčili se také o tom, že naše planeta je opravdu kulatá.

Kompas byl nezbytným pomocníkem právě i Kryštofu Kolumbovi na jeho objevných cestách. Využíval jej spolu s hvězdným nebem k navigaci svých lodí. Nenechal si tedy ujít příležitost a svým žákům pod umělou oblohou velkého planetária vysvětlil, na jakém principu kompas funguje.

V samém závěru pořadu se všichni přenesli do 21. století a podívali se na to, jak pracují moderní navigační systémy (například GPS) a proč se bez nich už jen stěží obejdeme.

Třešničkou na dortu byla prohlídka dvou velkých mikroskopů v budově hvězdárny, při

níž průvodce všem ukázal, jakou sílu naše Slunce má – během několika vteřin vypálilo do útržku papíru obří díru.

Součástí tohoto putování byla i návštěva brněnského technického muzea, kde byli všichni vtaženi do programu nesoucího název **Kultura nevidomých**.

Poznávali, jak těžké je pro nevidomé učit se číst, psát, poznávat věci a svět kolem sebe, orientovat se v prostoru. K dispozici měli celou řadu pomůcek – od bílé slepecké hole přes psací stroj písící Braillovým písmem až po maketu semaforu.

Mnozí se teprve nyní dozvěděli, že zvuk podobný tikotu, který vydává semafor, vlastně slouží nevidomým v jejich orientaci a upozorňuje je na to, kdy mohou na přechod vstoupit a kdy rozhodně ne.

Až někdy budete stát na přechodu, kde semafor je, zaposlouchejte se – uslyšíte nejdříve tikot pomalý (to svítí červená) a po něm bude následovat fáze rychlá (to se rozsvítila zelená).

Jak se programy líbily samotným pátákům? Přečtěte si...

Planetárium se mi strašně líbilo. Dozvěděla jsem se toho hodně nejen o hvězdách, ale i o námořnících a světových stranách. Hvězdárna byla taky dobrá, ale lepší by bylo, kdybychom tam byli v noci a mohli pozorovat i hvězdy a nejen Slunce.

Kristýna Němcová

V technickém muzeu jsme měli program o nevidomých lidech. Zkoušeli jsme chodit se zavázanýma očima a slepeckou holí. Dozvěděl jsem se, že pes pro nevidomé musí chodit do „školky“, aby se naučil 40 povelů a mohl těmto lidem potom pomáhat.

Tomáš Rolinek

Co jsem nevěděla? Že se nesmím hvězdářským dalekohledem dívat přímo do Slunce – musí před ním být speciální clona, abychom si nezničili zrak.

Marie Novotná

V hvězdárně jsme se mohli podívat dalekohledem. Že má naše Slunce velikou teplotu, jsme si ověřili tím, že jsme před něj zkusili dát papírek, který během chvilky začal hořet.

Adéla Dvořáková

TÁBORÁČEK

Dominika Kaštánková, 8.C

Prázdniny utekly strašně rychle, a aby návrat do školy byl pro nás příjemnější, připravila nám paní učitelka Janíčková hned na začátku školního roku třídní akci, kterou jsme nestihli před prázdninami. A jak už to v naší třídě bývá zvykem, stálo to za to.

14. září 2009 jsme se ve čtvrt na tři sešli před školou a tentokrát s námi šel i Back a Verunka (pes paní učitelky Janíčkové), na kterou jsem se těšila nejvíc ze všech. Jakmile jsme byli všichni, vydali jsme se na zahradu paní učitelky. Když jsme dorazili na místo, ze všeho nejdřív jsme šli na dříví, abychom mohli zapálit ohýnek.

Sedli jsme si kolem, opékali párky a povídali si. Já jsem měla párek zabalený v papíru a položený na lavičce vedle sebe, ale kde se vzal, tu se vzal, ze zadu se nenápadně přiblížil Back, čumákem si šikovně odkryl papír a... A párek byl fuč. Naštěstí jsem měla párky dva.

Potom jsme si zahráli pár her, moje vítězné družstvo dostalo ceny, ostatní cenu útěchy a všichni veselí a spokojení jsme se vraceli zpět ke škole. Jak už jsem říkala, stálo to za to jako vždy...

DOPIŠ

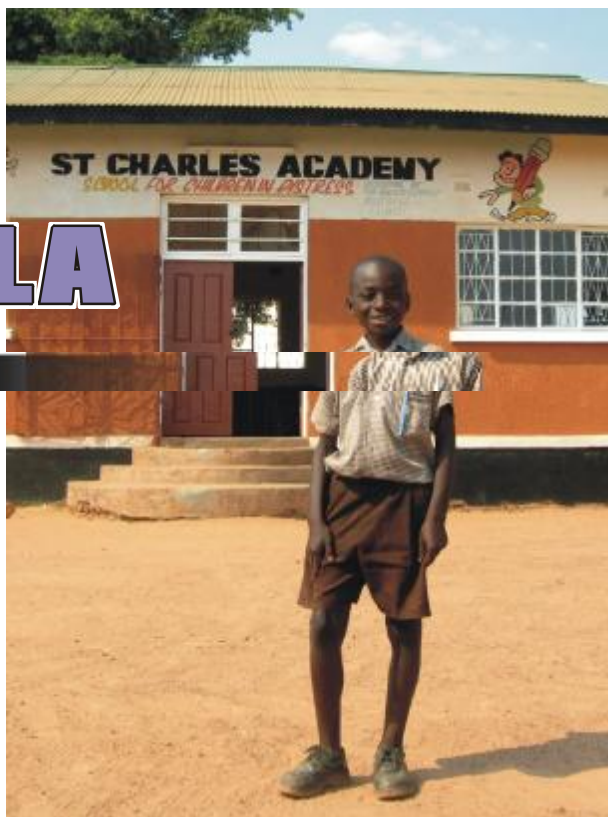
OD GABRIELA

Mgr. Pavlína Poláčková

Zambie – Solwezi, 23. 6. 2009

Drazí přátelé,

jak se máte? Já se mám dobře a moje rodina také. Doufám, že Vy i Vaše rodiny se máte dobře. V dubnu jsem měl školní prázdniny. Během prázdnin jsem nikam nechodil. Byl jenom doma se svojí rodinou a pomáhal s domácími pracemi - umýval talíře, zametal dům a staral se o svého malého bratrance, když jeho maminka (moje teta) nebyla nablízku. Našel jsem si i čas zahrát si se svými kamarády fotbal.

Před školními prázdninami jsme měli ve škole slavnost na zakončení školního roku a hráli jsme spoustu her - například rybičky, trefování lahví s míčkem a jiné. Vyhrál jsem asi 3 dolary, za které jsem si koupil pastelky, bonbóny a sušenky. Opravdu jsem se náramně bavil a z výhry jsem měl velkou radost. Bavil jsem se dobře i na skákacím hradu.

Děkuji Vám za dárečky, panenku, pexeso, obrázky, pohlednice a dopis, které jsem od Vás dostal. Děkuji Vám i za aktovku, kterou jsem od Vás dostal jako vánoční dárek, hodně se mi líbí a nosím ji do školy každý den. Děkuji Vám za boty, uniformu, knihy, tužku a školné, které je placené díky Vaší podpoře. V Zambii máme nyní chladné období. *(Dopis byl psán červnu, kdy je v Zambii období dešťů - poznámka redakce.)*

Ahoj, všechny Vás zdravím.

Gabriel

DRAVCI

Jana Knapčoková, Martina Šikulová, 7.C

Po pár letech se za námi opět vypravili naši staří známí, co se starají a zajímají o dravé ptáky. Milý pán začal vyprávět různé vtipné historky, které se týkají dravých ptáků, smála se jim dokonce i paní učitelka Hnízdilová ;-). Na začátku si pan moderátor třeba utahoval z lidí, kteří si myslí, že vystavení dravci, jenž jsou přivázaní provázkem za nohu, jsou týráni, a dával příklady, které toto tvrzení vyvracejí.

Ti, co pozorně poslouchali, posbírali spoustu zajímavých informací a měli také šanci vyhrát v soutěži. Pár rychlých posluchačů tak získalo malý kalendářík nebo fotku dravců.

Potom jsme se všichni museli odebrat na jiné místo, kde jsme vytvořili pravý úhel a pan moderátor a jeho kolega nám začali ukazovat ukázky výcviku ptáků. Musím podotknout, že to byla nejzajímavější část programu. Poté si šli vyzkoušet, jaké to je, mít na ruce dravého ptáka, úspěšní řešitelé soutěže. Moc se jim tento zážitek líbil a ti, co tam jen stáli, byli naštvaní, že u otázek a u výkladu nedávali pozor. Byli jsme překvapeni, co všechno tito ptáci dovedou a jak umějí být chytří. Stačilo jednou zavolat jménem na dravce (např. Arnošte!) a on ihned po zavolání přiletěl. Tato přednáška s ukázkami byla velice poučná a zajímavá. Myslím, že jsme se mnoho věcí naučili a bude se nám to hodit do přírodopisu.

ŠKOLNÍ ZAHRADA

Mgr. Martina Janíčková

UČEBNA V PŘÍRODĚ

Zvědaví kolemjdoucí si jistě všimli změn na naší školní zahradě. Během prázdnin bylo zbudováno jezírko, doplněné o vodní rostliny se samočisticí schopností, a na konci srpna byly rozmístěny dřevěné informační panely.

V rámci zapojení naší školy do sítě Zdravých škol a zaměření na environmentální výchovu budujeme na školní zahradě **naučnou stezku**. Ta bude představovat jednotlivé ekosystémy (les, jezírko, půda - kompost, hřbitov odpadků, aj.) doplněné o informační tabule, na kterých budou odborné informace o jednotlivých stanovištích, pracovní listy a také práce dětí. Školní zahrada tak bude sloužit jako učebna v přírodě, která bude využívána žáky naší školy k výuce, výchovným aktivitám a relaxaci.

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

Bludiště

celoroční družinová hra

**Heslo: Hledej správnou cestu, hledej sám i společně,
najdi správný směr a dojdeš k cíli!**

Naše celoroční družinová hra byla v loňském školním roce směřována k tomu, aby děti uměly spolupracovat, ale zároveň také dokázaly prosadit svůj názor v kolektivu, diskutovat o správných řešeních a zvolit vždy to nejlepší pro úspěšné splnění úkolů a dosažení cíle.

Bludiště bylo rozděleno na jednotlivé **CESTY** podle měsíců. Děti plnily úkoly podle témat a za získané množství bodů získávaly barevné šipky, které jim umožnily vstup do „trezoru“. Zde dostaly náповědu dalšího směru pro příští měsíc. A jaké úkoly se skrývaly v jednotlivých cestách?

ZÁŘÍ - CESTA ŠKOLÁKA

- poznat prostředí školy, zaměstnance školy
- dbát na bezpečnost ve školní budově i okolí
- orientovat se v obci, při cestě do školy
- poznat provoz a řád školní jídelny

- učit se dávat
- učit se vnímat pocity druhých
- poznávání a přijímání řádu

ŘÍJEN - CESTA PŘÍRODY

- všímat si dění v přírodě
- pozorovat práci zemědělců a na zahradách
- uvědomovat si přírodní bohatství
- znát, co dělají různá zvířata na podzim

PROSINEC - CESTA POHODY A RADOSTI

- znát a prožívat tradice – Mikuláš, Barborky aj.
- vyrobit dárky pro radost domů i pro kamarády
- umět prožít či sami připravit chvíle pohody
- naučit se dávat i přijímat

LISTOPAD - CESTA RODINY

- umět pojmenovat členy rodiny, znát povolání rodičů
- uvědomovat si důležitost pěkných vztahů v rodině, vztahy se sourozenci
- znát a respektovat práva a povinnosti dětí
- jak trávit volný čas s rodinou
- učit se vnímat vazby mezi lidmi - vědomí sounáležitosti
- učit se a brát na vědomí práva a zájmy druhých

LEDEN - CESTA ČASU

- uvědomovat si změny v přírodě podle ročních období
- znát rozdělení roku na měsíce, týdny, dny
- rozlišovat minulost, současnost, budoucnost
- pochopit vývoj člověka – části jeho života

ÚNOR - CESTA ZDRAVÍ

- poznat lidské tělo a jeho funkce
- uvědomit si práci mozku, jak fungují lidské smysly apod.

- naučit se pečovat o své zdraví
- pečovat správně o zuby

BŘEZEN - CESTA INFORMACÍ

- umět získávat informace z dostupných médií
- orientovat se v tisku, v encyklopediích

DUBEN - CESTA BEZPEČNOSTI

- dodržovat pravidla bezpečnosti pro chodce
- znát a dodržovat pravidla pro jízdu dětí v autě
- dohlížet na správné vybavení svého jízdního kola
- uvědomovat si nebezpečí kolem sebe a snažit se těmto situacím předcházet

KVĚTEN - CESTA DO DÁLEK

- umět se orientovat a chovat v různých dopravních prostředcích
- znát okolní státy ČR, poznávat měny různých států
- vyzkoušet si, jak známe svou zemi
- poznávat cizí státy, vlajky
- umět si poradit při táboření v přírodě

ČERVEN - CESTA ZÁBAVY

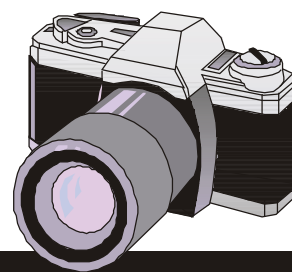
- uvědomit si nutnost odpočinku po práci
- umět zabavit sebe i kamarády
- dbát na bezpečnost při volných aktivitách

Hru od září až do června hrály všechny děti - posbíraly 10 šipek a získaly právo hledat poklad! V něm se ukrývaly diplomy, dobroty a drobnosti pro radost. Kromě toho jsme ale našli ještě jeden poklad - dobrou partu a kamarády, na které je spolehnutí.

Kamarádi ze Slavkovic

FOTO

SOUTĚŽ

Zdravíme všechny příznivce fotografického hádání. I v letošním školním roce bude pokračovat tradiční a dnes již mnohaletá fotosoutěž.

Po prázdninách začneme něčím velice jednoduchým. Uhádnete, kdo je na fotografii s mexickým sombrerem na hlavě?

Těšíme se na vaše odpovědi. Tři úspěšné řešitele jako vždy po zásluze odměníme nějakou dobrotou.

Termín odevzdání odpovědí je do **30. listopadu 2009.**

Odpovědi napište společně se svou třídou a jménem na lístek a vhod'te ho do naší schránky u kabinetu výpočetní techniky, nebo pošlete e-mailem na adresu: **puclik@nmmz.cz**

6. října 2009 se všechny osmé třídy (psa Bucka nepočítám) vydaly na exkurzi do Brna s cílem navštívit planetárium a výstavu Hry a klamy. Těžko říct, jestli měla exkurze úspěch, ale pokud výstava Hry a klamy a planetárium někoho nezaujaly, myslím, že nové menu u McDonalds určitě. Pro většinu z nás však americké

hamburgery nebyly to jediné k obdivování.

Konkurentem bylo planetárium, v němž jsme se něco dozvěděli o geometrické optice (je částí optiky, která se zabývá studiem šíření světla v prostředí), a také stará radnice, kde se konala výstava plná her a klamů - ta také nebyla k zahoezení. Zde si žáci

vyzkoušeli, jak mají šikovné ruce, zda mají dobrý postřeh a podobně.

Poté už by každý maximálně sedl do autobusu a snědl si preclíky od maminky, ale ještě jsme si užili hodinový rozhod. Pak jsme se všichni naskládali do autobusu a řidič si to metl rovnou cestou do Nového Města.

Strašidla v lavicích

Mgr. Jaroslava Truksová

Vývoj strašidel je neobyčejně zajímavý a dosud prý nebyl plně zmapován. Proto jsme se v 1.A rozhodli podívat se strašidlům na zoubek.

27. října 2009 zasedli do školních lavic čarodějnice, čarodějky, duchové, kostlivci a všelijaká další strašidelná havěť. Na uvítanou si společně zatančili strašidelný tanec a pak už bylo na programu jejich vzájemné představování a podepsání kouzelného pergamentu, který museli dokonce zpečetit krví!

A protože byli ve škole, tak si zopakovali písmenka, aby si mohli přečíst básničku o pavoukovi a naučili se písmenko M jako mumie, mrtvola - no, vždyť to vymýšlela strašidla. Také si spo-

lečně zahráli hru na „oběšence“. Český jazyk jim šel výborně. Pak je čekalo velké počítání s kaštany. Pozor! Ale ne jen tak s ledajakými, ale kouzelnými. Z některých kaštánků se totiž na závěr stala malá strašidylka.

Po takové dřině všem strašidlům vyhládlo, a tak byl nejvyšší čas na svačinu. No, chutě mají strašidla různé. Na stolech se objevily oči, žížaly, sušení pavouci, brouci, červi... Po vydatné svačince si o sobě vyprávěli, prohlíželi si Atlas strašidel a každé strašidlo se pokusilo takový svůj vlastní atlas vytvořit.

Než se všichni rozlétli, rozlezli, odbelhali do svých skrýší, hradů, stromů, tak si mezi sebou zvolili toho nejstrašidelnějšího a tu nej-

strašidelnější svačinku. A aby měli památku na tento den, tak si každý vyrobil strašidelnou dýni.

P U C L Í K

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 56 – listopad 2009

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová

Dominika Edlmanová, Věra Králová, Nikola Švárová, Petra Vodičková, Dominika Kaštánková

Jana Knapčoková, Martina Šikulová, Ludmila Švandová, Aneta Dufková, Marek Pejchl

e-mail: puclik@nmnm.cz <http://zs1.nmm.cz>

Číslo 56 vyšlo 4. listopadu 2009 v nákladu 35 výtisků